Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25997
Copyright: Admont, Benediktinerstift

bit ad mortem. melius e nobis post paucas angustias ad
eterna beatitudine pueniret. qua post breue letitiam ad
inferni profunda descendere. Vnde totis uiribus laborare
debemus. ut pena purpurati diuitis possimus euadere.
& ad beatitudine lazari pauperis pueniret. Quid enim
illi profuit superbia diuitis. qd hic paruo tempore luxurio
sus pascebat deliciis suis. & nunc sine ullo termino infer
ni flammas pascit medullis suis. Melius ergo e ut nos
paruo tempore ad salubre tristitia procemur. & postea
uobiscu ad eterna letitia peuenire meteamur: qua si uobis
ad tempus falsam dulcedine uedimus ingerere. & postea
uobiscu perpetua amaritudine sustinere. Et licet omni
tempore fis km uobis oportet di miam corpore contrito
& corde compuncto requirere. & ab illo indulgentia pec
catoru fidelit postulare. nunc tamen ppter imminente
peccatis nris debitam & grauissima sicitate cum ingemi
tu uel gemitu assiduis orationib; & largiorib; deno
stris debemus di miam implorare. ut ipse nobis & benedi
cione aquarum celestium tribuat. & pace reddere dignetur:
peccatorum indulgentia dare. & pspera dignetur psua pie
tate concedere. In his peque dieb; otiosis fabulis finem cone
mur imponere. & quantu uires suppetunt orare studeam
& psallere. & si pace temporum desideramus accipere. non
dissimulemus pace cum proximis custodire. Si enim inuen
tate uis ut uincatur diabolus inimicus tuus. cito reconcilie
tibi proximus tuus. Contra nullu homine desinat ira tua.
& cito aut indignatio diuina cessabit. sed in illa pmissione
dni saluatoris. Si inquit dimiseritis hominib; peccata ceri.
dimittet uobis pater ur celestis peccata ura. Nullus sibi